

La petita història dels noms dels carrers molletans (I)

Avui comencem una sèrie de reportatges per conèixer la petita història dels noms dels carrers i de les places de la ciutat. Ens els propers números ens apropiarem al personatge, a la institució o al motiu que es va voler homenatjar. Ens endinsarem en la raó per la qual l'Ajuntament va posar un nom determinat i no un altre. En alguns casos, descobrirem els diferents noms oficials que un carrer ha tingut al llarg del temps, seguint els canvis del règim polític.

Ens endinsarem ara en la història centenària dels carrers i de les places de Mollet.

Comencem per conèixer els Quatre Cantons, la importància històrica d'aquest lloc i l'interès que té per als carrers de la ciutat.

■ Els Quatre Cantons, encreuament de camins

Entre tots els camins que, al llarg dels segles, han permès comunicar Mollet amb l'entorn més immediat, destaquen els que uneixen Barcelona amb Ribes de Freser i Badalona amb Sabadell, creuant el riu Besòs. Aquestes històriques vies de comunicació són ara la carretera C-16, abans la nacional 156, i la carretera B-500.

Ara, es creuen a diferent nivell als afores del nucli urbà, i són vies ràpides, de pas. Però fa només unes dècades, les dues carreteres creuaven la ciutat pel centre i es trobaven en un punt, al costat del parc de Can Mulà. L'avinguda de Burgos i el carrer de Berenguer III eren les travessies urbanes d'aquestes carreteres, malgrat que a Mollet

mai s'ha utilitzat aquesta denominació al nomenclàtor de carrers. El punt d'encreuament era conegut com els Quatre Cantons. Eren les millors cantonades de la ciutat per veure passar gent amunt i avall, traginant animals, mercaderies i notícies. Era, per tant, el punt idoni per assabentar-se del que passava al món, abans de l'era de les telecomunicacions.

■ Punt central

La importància històrica dels Quatre Cantons s'ha diluït amb el pas del temps i la construcció de les variants. Malgrat això, aquest punt és l'origen de la numeració de tots els carrers. A Mollet, els números parells es posen a la dreta i els senars a l'esquerra i es pren com a origen els Quatre Cantons. Si volem saber a quina banda del carrer estan els números parells o els senars, ens hem de situar mentalment als Quatre Cantons i mirar cap al final del carrer. Veiem, per exemple, que l'avinguda de Jaume I té els números parells a la banda del

Besòs, però l'avinguda de Burgos els té a la banda de Gallecs, encara que són la mateixa via. La numeració d'aquestes dues avingudes creix, per tant, en direcció contrària.

Però com no tots els carrers neixen partint dels Quatre Cantons. Un s'ha d'imaginar que el carrer s'allarga i neix en aquest punt. Així sabreu a quina banda del carrer estan els parells i a quina els senars, com si els carrers fossin els radis d'una bicicleta gegant.

Aquest és el petit secret dels Quatre Cantons i la seva funció de punt central en la numeració de les vies públiques. Les places no segueixen aquest costum, ja que tots els números segueixen el sentit de les agulles del rellotge. Hi ha també algun carrer díscol que manté la numeració, per dir-ho així, al revés que la resta. ■

Podeu seguir també la història dels carrers a Ràdio Mollet del Vallès (96.3 FM) amb informacions recollides per Josep Ant. Casanova i Dolors González Reche

Els Quatre Cantons, un lloc amb molta importància històrica

